BOGATĂ AGENDĂ COMPETIȚIONALĂ

- ILEANA DRĂMBĂ SAU OLGA SZABO ?
- ULTIMA ETAPĂ A TURULUI DIVIZIEI A
- CAMPIONII DE FLORETĂ, SPADĂ ȘI SABIE, ÎN ... ALERTĂ !
- „FLORETA DE ARGINT" (COMO) — CONCURS-TEST — EUROPEAN — — PENTRU C.M. DIN CUBA
- JOI LA PARIS, CONGRESUL F.I.S.

● După o aparentă stare de „relache", scrimerii noștri fruntași vor intra din nou în focul întrecerilor. Nu mai departe de vineri, floretistele își vor desemna campioana țării pe anul în curs. Forma excelentă pe care o dețin foarte multe dintre sportivele

scrimere — confirmată de competițiile internaționale ale lunii aprilie ne pune în imposibilitate de a face anticipări. Prin simplă impresie, însă, credem că duelul decisiv va aduce pe planșă pe **Ileana Drămbă** și **Olga Szabo**... Loc de desfășurare : sala Recolta (ora 8)

● Sîmbătă și duminică, o nouă etapă — a III-a — în divizia A. Ultima din turul competiției și foarte importantă pentru trasarea unor „rivalități", îndeosebi la floretă fete și spadă. Ca și în edițiile precedente Steaua pornește favorită, cel puțin pe hîrtie, urmărită de Progresul (floretă fete) și de Dinamo Brașov (sabie). Unii antrenori nu exclud surprizele. Dacă va fi așa competiția va spori în interes.

● Săptămîna viitoare, alte două momente de vîrf în activitatea competițională. Pe plan intern, în primul rînd. La București vor fi cunoscuți campionii naționali la floretă bărbați, spadă și sabie. Campionii anului 1968. **Ionel Drămbă, Alexandru Istrate** și **Octavian Vintilă** au intrat în... stare de alertă. Firesc, deoarece valorile s-au apropiat sensibil de mult. La floretă aspiranții **Mihai Țiu, Ștefan Ardeleanu** și — dacă va concura — **Tănase Mureșanu** sînt capabili să răstoarne multe calcule. Și, la fel, la celelalte probe — **Anton Pongrat** și **Ștefan Moldanschi** (spadă), **Hariton Bădescu** și **Dan Irimiciuc** (sabie). În perspectivă, trei finale deschise oricărui rezultat. Și asta în avantajul spectacolului.

● La Como — în aceleași zile cu finalele băieților — **5** scrimere vor face toate eforturile pentru a menține în prim plan floreta feminină românească. Cifra participantelor înscrise — 120 — atestă proporțiile concursului. Va fi — în același timp — un excelent prilej pentru reprezentantele țării noastre de a realiza o utilă repetiție generală în vederea concursului de la Minsk, ultimul test înaintea C.M. din Cuba.

● Joi, la Paris, se deschid lucrările Congresului Federației internaționale de scrimă. România va fi reprezentată la lucrări de prof. **Dan Apostol**, membru al biroului federal.

UMBRELA ATLETISMULUI LA VÎRSTA PERFORMANȚEI

Desfășurat, ani de-a rîndul, într-un deranjant anonimat, campionatul universitar de atletism a cunoscut, în această ediție, un reviriment surprinzător de pozitiv. Cîștigătorii, în majoritatea lor, își înscriu performanțele pe listele celor mai buni atleți din țară. Consemnăm acest eveniment al sportului universitar, deși el ar trebui să constituie cel mai firesc lucru din viața atletică a unei țări. Căci vioara întîi trebuie să aparțină studențimii, acelora care au ajuns la maturitatea fizică și intelectuală, la vîrsta performanței sportive. Este vîrsta celor douăzeci, douăzeci și ceva de ani, cea care, după toate statisticile mondiale, oferă campioni olimpici. Filndcă în atletism, performanța înseamnă, printre altele, și studențe. Exemplul cel mai concret ni-l oferă atletismul universităților americane, prin cele 17(!) medalii de aur de la Mexic, sau chiar mai multe în alte ediții ale Jocurilor Olimpice, ni-l oferă Dave Hemery, John Doubell, M. Caird, ni-l oferă Mihaela Peneș, Șerban Ioan, Dan Hidioșanu, sau cei care au părăsit de curînd aula universității, ca Ralph Boston, Al. Oerter, Lia Manoliu și încă mulți, foarte mulți alții.

Ajunși la vîrsta performanței, studenții bucureșteni au onorat acest campionat — folosind o banală comparație — cu o adevărată ploaie de recorduri universitare. Am spus studenții bucureșteni, deși a fost un „open" al tuturor universităților și institutelor de învățămînt superior din întreaga țară. Din cele 29 de titluri disputate, 24 au revenit studențimii din Capitală, numai două Brașovului (prin același Gheorghe Cefan), o victorie pentru Oradea (Cornelia Toma (cu un rezultat mediocru), o altă victorie pentru Pitești, printr-un Corbu (Crăciun, în mod fericit, tot la triplu) și un titlu Iași, cu o foarte modestă cifră la aruncarea discului. Devine tot mai stingheritoare absența Universității Cluj la acest festin atletic studențesc. În ultimii ani, Cetatea universitară a Ardealului are un foarte bun atletism în Clubul Sportiv Muncitoresc, pe scurt C.S.M. Cluj, rod al activității unor neobosiți antrenori ca Gh. Biro și Gh. Kiss, dar „U", cu tradiția ei de invidiat (o jumătate de secol), este figurantă la campionatele universitare. Ion Moina, Cornel Porumb, Alexandra Taifas, Curt Socol, nu mai au urmași pe malul Someșului. În spatele acestor nume se ascund cifre, care, la vremea lor, au constituit elita mondială. La recentele campionate universitare, Clujul și Timișoara (vai !) au prezentat loturi șterse, care au contribuit puțin la ridicarea nivelului acestor întreceri. Victoria netă și categorică a Bucureștiului să se datoreze, oare, numai faptului că, în urma unei ingenioase acțiuni din 1968, s-a înființat Clubul Atletic Universitar București ? Este posibil, căci Bucureștiul anului 1969 cuprinde pe toți studenții în același club, în care nu mai există dispersare de energie și de cadre de specialiști. Fără diferențe de facultate și institute, astăzi studentul bucureștean este pregătit de cei mai pricepuți antrenori, profesori și asistenți ai acestui C.A.U.B.

Consiliile județene, că și conducerea acestor două centre universitare ar trebui să se trezească la realitate. Cu atît mai mult, cu cît nici Politehnica Timișoara nu va promova în divizia A la fotbal și nici Universitatea Cluj nu este direct angajată pentru titlul de campioană în „A" ! Cu atît mai mult, cu cît ambele centre au cadre reputate ca dr. Ion Arnăut și Eugen Lupșa. Le lipsește, se pare, doar sprijinul material și atmosfera favorabilă pentru performanță atletică, lucru ce poate fi creat numai cu sprijinul moral al conducerii centrului universitar respectiv.

Iolanda BALAȘ-SOTER

VLADIMIR MORARU NU ȘI-A SPUS ULTIMUL CUVÎNT

Cu 4 ani în urmă se afla cu un cap peste toți adversarii săi, recoltînd într-un singur sezon nu mai puțin de zece titluri naționale și numeroase recorduri de juniori și seniori. Lui Vladimir Moraru i se prevedea o perspectivă dintre cele mai frumoase, avîndu-se în vedere și multitudinea posibilităților sale în cele 4 procedee tehnice. Dar în activitatea elevului prof. Gh. Dimeca au urmat mai multe momente de derută, cu semne vizibile de micșorare a pasiunii și o autoîncredere exagerată. Firesc, performanțele sale nu s-au mai bucurat de salturi spectaculoase și bucureșteanul și-a văzut mai întîi recordurile

unul după altul depășite, pentru ca apoi să ajungă în situația de a lupta din greu măcar pentru un tricou de campion (anii 1967 și 1968). Și cînd toată lumea se pregătea să pună punct final capitolului Moraru, înotătorul de la Steaua reapare în acest sezon în deplinătatea posibilităților fizice, aruncînd mănușa celor mai buni craviști.

Și-a pregătit concursurile din primăvară înotînd în 3 luni aproape 500 000 de metri ! A țintit recordurile probelor de craul (100 m, 200 m și 400 m), realizînd cei mai buni timpi din întreaga sa carieră (56.6, 2:04.1 și, respectiv, 4:29.0), dar concurența — Slavic — Almer — s-a dovedit extrem de puternică. Iar la capătul acestui prim ciclu al anului competițional s-a trezit dintr-o dată și fără ultimul record din tabelă, cel de la 200 m mixt, întrecut de Slavic.

Departe însă de a fi descurajat, Moraru pare decis să lupte cu toate argumentele, să revină în fruntea plutonului. „Nu mi-am spus încă ultimul cuvînt, ne declară înotătorul de la Steaua la capătul primei săptămîni de antrenament în bazin acoperit, în care a parcurs 42 000 de metri. Antrenorul meu ar vrea să mă pregătesc în paralel și pentru mixt, dar nu mai vreau să fug după mai mulți iepuri. Mă interesează, în primul rînd, „Cupa Europei" și Balcaniada unde îmi voi încerca forțele pe distanțele de 200 m și 400 m craul. Sînt probele unde mă simt în largul meu..." (a.v.)

Convorbiri cu domnul Gore

Campionatul suporterilor

Nici pînă astăzi nu s-au stins, în Giulești, ecourile incidentelor și accidentelor petrecute acum cîtăva vreme la Pitești. Acolo, după cum vă amintiți, suporterii Rapidului, veniți cu trenul pentru a-și sprijini echipa în meciul cu F. C. Argeș, au fost atacați de spectatorii localnici, înjurați cu expresii netipăribile și, în măsura posibilităților, bătuți. Străzile cartierului feroviar sînt pline de oameni cu capul bandajat care, așezați la mesele Bufetului de lîngă stadion își deapănă amintirile din tribune, cu detalii (și nu fără anume mîndrie) asemenea unor veterani ai bătăliei de la Trivale. Dl. G. care, evident, nu putea rămîne opac în fața acestui episod, a obținut o întrevedere cu al 4-lea vicepreședinte al clubului Rapid, solicitînd amănunte.

— Cum apreciați rezultatele deplasării de la Pitești ?

— Lotul nostru de suporteri — a declarat vicepreședintele aruncîndu-și privirea într-un dosar anume pregătit — se resimte și astăzi de pe urma meciului. Trebuie să mărturisesc că pierderile sînt destul de serioase. Potrivit ultimelor informații primite de la serviciul nostru medical, 114 persoane au fost grav rănite necesitînd spitalizare, 257 suferă de contuziuni de importanță medie, iar 1539 sînt rănite ușor.

— În ce măsură afectează aceste pierderi evoluția viitoare a suporterilor ?

— Mai întîi, cele 114 persoane grav rănite (și, e vorba, trebuie să precizez de spectatori dintre cei mai activi) vor fi indisponibile pentru cel puțin cinci etape de campionat. În al doilea rînd, cele 257 persoane suferinde de răni mijlocii vor fi indisponibile pentru două sau trei etape. Bineînțeles, capacitatea lotului va cunoaște o anume slăbire. Și, ceea ce este regretabil, tocmai acum cînd finalul de campionat solicită unanimitatea forțelor.

— Trebuie să înțeleg că Rapidul va deplasa în cursul lunii iunie un număr mai redus de suporteri decît pînă-n prezent ?

— Nu. Pe posturile rămase libere vor evolua cîteva elemente provenind din lotul de suporteri tineret-rezerve. Elemente talentate fără doar și poate, elemente devotate culorilor clubului și înzestrate cu dinamism, dar, din păcate, lipsite de experiența titularilor. Adevărul este că în tribune, ca și pe teren, entuziasmul nu poate suplini, la stadiul de astăzi al fotbalului modern, absența tehnicii. Un „Nea Tudorică", de pildă, acest Ion Ionescu al peluzelor, apare doar o dată la cinci ani și cu prețul a luni și luni de zile de pregătire sistematică.

— Se pare că o seamă dintre participanții la ședința de analiză a deplasării au criticat destul de sever comportarea lotului de suporteri.

— E adevărat. Referatul că și luările de cuvînt ale participanților au semnalat scăderi îngrijorătoare ale potențialului și combativității grupului, precum și lipsa exasperantă de eficacitate a suporterilor de la peluza a II-a. Însușindu-și observațiile, conducerea clubului a adoptat un plan de măsuri menite să ducă în cel mai scurt timp la lichidarea deficiențelor semnalate.

— De pildă...

— Metodiștii lotului au ajuns la concluzia că se impune organizarea pe baze mai științifice a pregătirii fizice a suporterilor. În această ordine de idei, vom spori numărul de ore destinat gimnasticii de la 2 la 5 săptămînal, boxului de la 1 la 4, luptelor greco-romane de la 3 la 7. De asemenea, se preconizează introducerea unui curs fulger de judo.

În același timp, conducerea clubului a hotărît să se dispenseze de serviciile actualilor antrenori ai lotului de suporteri, cu atît mai mult cu cît în ultima vreme se ivișeră frictiuni serioase între aceștia și membrii de bază ai lotului.

— Cine vor fi noii antrenori ?

— Dumitru Ciobotaru (fostul campion de box la categoria grea) — antrenor principal și Vasile Mariuțan — secund. Pentru spectatorii de la tineret-rezerve sîntem în tratative cu Ion Monea.

p. conf. Al. MIRODAN

DE LA START LA SOSIRE

● Preambul al concursului republican de primăvară, selecția decatoniștilor și pentatoniștelor pentru viitoarele confruntări internaționale se va desfășura pe stadionul Dinamo, joi de la ora 9 și 16, iar vineri de la 9 și 17. Vor fi prezenți la start cei mai buni poliatoniști ai țării, Curt Socol, Andrei Sepci, Valentin Jurcă, Vasile Bogdan, Silviu Hodoș și — după o absență de un an — fostul campion balcanic al celor zece probe, Vasile Mureșan. În disputa feminină, principalele pretendente vor fi bucureștencele Elena Vintilă (Dinamo) — campioana și recordmana țării, Cornelia Popescu (Lic. 35) — recordmană de junioare, Anemarie Vitalios (C.A.U.).

● În R. D. Germană, la Bad Saarow (lîngă Frankfurt pe Oder) s-a desfășurat un concurs internațional de mars, cuprinzînd probe de juniori și seniori pe distanțe de la 10 la 50 km. În cea mai lungă cursă, la care au luat startul 16 concurenți, alături de sportivi din Bulgaria, Elveția și R.D.G. au participat și trei mărșăluitori români, care au ocupat următoarele locuri: 10. *Vasile Farcaș* (4 h 30:39,0), 11. *Marin Perșinaru* (4 h 33:51,4) și 12. *Victor Such* (4 h 35:06,8). Cîștigător a fost campionul olimpic Christoph Höhne (R.D.G.), care a acoperit cei 50 km în timpul excelent de 4 h 04:19,0, fiind urmat de compatrioții săi Burkhard Leusche, în 4 h 05:25,0 și Peter Selzer (locul IV la J.O. din Mexic) în 4 h 09:26,0. Cîștigătorii celorlalte probe : *10 km juniori mici :* J. Krausse (R.D.G.) 47:02,6 ; *20 km juniori mari :* P. Schuster (R.D.G.) 1 h 31:24,0 ; *20 km seniori :* Ghenadi Agapov (U.R.S.S.) 1 h 27:28,4.

● Într-un concurs școlar de pentatlon, la Craiova, Doina Prăzaru (Lic. economic) a sărit 1,64 m la înălțime. (ȘT. GURGUI-coresp. principal).

Medicinistul clujean Valentin Jurcă, sărind 7,28 m la lungime, în cadrul campionatelor universitare. Îl vom revedea joi, pe Dinamo, la decatlon.

● Triunghiular inter-județe la Rm. Vîlcea. Pe primul loc Vîlcea (228 p), apoi Mehedinți (217 p) și Gorj (161 p). Dintre rezultate : *100 m :* S. Vărzan (M) 11,1 ; *înălțime :* A. Berbece (V) 1,80 ; *triplu :* P. Cechindan (V) 14,80 ; *lungime fete :* Maria Ionescu (V) 5,49; *înălțime fete :* Tereza Naghi (V) 1,55. (D. ROȘIANU-coresp.)

AVÎNTUL CURCANI ȘI VIAȚA NOUĂ OLTENI — ÎN FINALA „CUPEI ROMÂNIEI"

Șapte echipe, majoritatea din mediul sătesc, și-au disputat — timp de trei zile — întîietatea în cadrul uneia din zonele „Cupei României" la oină. Desfășurate pe micul stadion din Urlați (Prahova), într-o ireproșabilă organizare, asigurată de organele sportive locale, întrecerile din penultima etapă a acestei competiții au constituit o reafirmare a cunoscutei echipe Avîntul din comuna Curcani, județul Ilfov. După ce mai mulți ani au creat deziluzii consătenilor lor, oinarii din Curcani au reușit la Urlați frumoasa performanță de a termina neînvinși turneul final. Întinerită (din vechea formație au evoluat doar M. Gruianu, C. Dan, Gh. Necula și I. Gruianu), campioana județului Ilfov a jucat la fel de bine atît la „bătaie" cît și la „prindere", dovedind o mare putere de luptă.

Dar, cei mai puternici adversari ai oinarilor din Curcani au fost jucătorii de la Viața Nouă Olteni (județul Teleorman), care adesea i-au stopat pe primii în marile competiții. De data aceasta, însă, formația antrenată de maestrul sportului **Marin Gruianu** și-a întrecut vești nicii rivali din comuna Olteni cu 11—8 (tur) și 13—10 (retur). Ocupînd primele două locuri în clasamentul zonei Avîntul Curcani (18 p) și Viața Nouă Olteni (13 p) s-au calificat în finala pe țară a „Cupei României", programată între 6—8 iunie pe stadionul din Mangalia. Le urmează i Cricovul Urlați, revelația competiției, cu 9 p și C.F.R. Sibiu 8 p. **(Tr. I.)**

ANUNȚ

Se aduce la cunoștință celor interesați că începînd cu data de 1 septembrie 1969, în municipiul Bacău va funcționa un liceu cu program special de educație fizică profilat pe fotbal.

Liceul are plan de învățămînt identic cu liceele de cultură generală.

Absolvenții, în urma susținerii examenului de bacalaureat, se pot prezenta la orice concurs de admitere în învățămîntul superior.

Examenul de admitere pentru clasa a IX-a va avea loc în perioada 16—22 iunie 1969.

Pentru clasa a V-a elevii vor trece numai examenul medical și proba de aptitudini.

Se asigură internat gratuit și masă contra cost.

Informații suplimentare se pot obține la telefon 1.32.00, interior 146.

EXPLICAȚII LA O ÎNFRÎNGERE

CÎND SELECȚIONABILII NU AU ACEEAȘI PREGĂTIRE

După cum se știe, în dubla întîlnire de popice desfășurată sîmbătă în localitatea Nagykanizsa cu reprezentativele de seniori ale Ungariei, echipele noastre naționale au fost învinse la capătul unor meciuri viu disputate (2418—2353 p.d. la fete și 5119—5066 p.d. la băieți). De altfel, nu ne făceam prea multe iluzii, întrucît popicarii maghiari sînt greu de întrecut pe teren propriu. Sperăm însă ca selecționabilii noștri, care au arătat o formă excelentă în concursurile de verificare, să obțină rezultate mult mai bune, ceea ce ne-a determinat să solicităm unele explicații celor doi antrenori.

Fr. POPESCU (masculin) : *„Nu ne așteptam să jucăm în condiții atît de grele. Am avut de luptat cu patru piste diferite, fiecare cu defecțiunile ei și cu tot atîtea scinduri de lansare neregulamentare. Petre Purje (în întrecerile pe echipe și la individual) precum și Cristu Vînătoru (în concursul individual) s-au dovedit a fi cei mai completi jucători, pregătirea lor actuală permițîndu-le să învingă dificultățile sălii.*

S-a observat în ultima vreme că, în meciurile bilaterale, gazdele, spre a obține victoria, aleg piste dificile pentru adversari. În consecință, în viitor va trebui să ne pregătim pe piste diferite, care să-i solicite la maximum pe selecționabili. Dat fiind că ne-am antrenat doar într-o singură sală, n-am putut să-mi dau seama că Dumitru G. Dumitru și G. Rădulescu manifestă unele carențe în lansarea bilei".

ALEXANDRU ANDREI (feminin) : *„Echipa a pierdut cu 65 de popice. În condițiile unor piste normale sînt sigur că rezultatul ar fi fost altul. În ce privește evoluția sportivelor noastre, pot spune că ele au făcut tot ce au putut. Cu o singură excepție, Florica Neguțoiu, căreia i-am încredințat cel mai important post din formație, ultimul, dar ea*

n-a corespuns planurilor mele".

Prin urmare, cei doi specialiști ai federației găsesc explicația înfrîngerii în particularitățile pistelor, punînd rezultatele elevilor lor pe seama defecțiunilor arenei. Cum însă în cele două echipe am avut și sportivi a căror pregătire le-a permis să se acomodeze rapid cu pistele de la Nagykanizsa, sperăm ca antrenorii să-i aducă la același numitor pe toți popicarii, pentru a putea învinge în viitor greutățile ce se vor ivi în meciurile susținute în deplasare.

Traian IOANIȚESCU

CONCURS INTERNAȚIONAL DE DIRT-TRACK ÎN CAPITALĂ

● Concursurile de dirt-track continuă. Duminică, complexul Metalul de la Pantelimon va găzdui o interesantă competiție internațională. Alături de cei mai buni alergători români, vor participa sportivi din Iugoslavia și Bulgaria.

● Cîțiva cunoscuți viteziști români vor evolua duminică peste hotare. Astfel, Gheorghe Ion și Alexandru Ionescu, Mihai Pop și Alexandru Schuller vor lua startul în concursul de viteză pe șosea, programat pe un traseu din localitatea Skofja—Loka, în organizarea federației de specialitate din Iugoslavia.

● Dată fiind absența alergătorilor din lotul republican, concursul de viteză în circuit care urma să aibă loc duminică la Brăila a fost anulat. Iubitorii sportului cu motor din orașul de pe malul Dunării vor avea însă, după toate probabilitățile, ocazia să asiste la una din etapele campionatului național de viteză pe șosea.

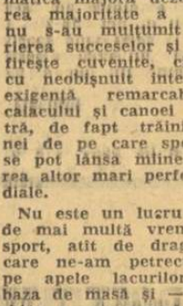

PADELE-PAGAE

În sfîrșit, speranțe...

Era, desigur, firesc, ca la recenta conferință a Comitetului federației de caiac-canoe să se discute, cu legitimă mîndrie, despre succesele de prestigiu pe care și în sezonul trecut reprezentanții noștri le-au obținut în multe și grele confruntări internaționale. Reconfortant, într-adevăr, acest bilanț al titlurilor și medaliilor : 61 LOCURI I, 41 LOCURI II și 25 LOCURI III cucerite la diferite regate de certă valoare pe plan european și mondial. După 12 ani s-a putut vorbi și despre o nouă victorie olimpică ! Sînt performanțe cu totul remarcabile ce răsplătesc eforturile federației de specialitate, munca entuziastă a antrenorilor și sportivilor.

Am învățat, însă, să ne ferim de bețiile succeselor, să nu ne lăsăm orbiți de strălucirea medaliilor. Altfel ne-am trezi, poate foarte curînd, în situația de a pierde poziții cîștigate prin muncă, desfășurată ani și ani de zile.

Așa se explică faptul că la conferința Comitetului federal — eveniment extrem de important în primul rînd pentru problematica majoră dezbătută — marea majoritate a participanților nu s-au mulțumit cu inventarierea succeselor și cu aplauzele, firești cuvenite, ci au scrutat, cu neobișnuit interes și cu o exigență remarcabilă, viitorul caiacului și canoei în țara noastră, de fapt trăinicia trambulinei de pe care sportivii români se pot lansa mîine spre cucerirea altor mari performanțe mondiale.

Nu este un lucru nou. Se știe de mai multă vreme că acestui sport, atît de drag nouă celor care ne-am petrecut mulți ani pe apele lacurilor îi lipsește baza de masă și — mai mult — chiar o corespunzătoare „linie a II-a", capabilă să asigure, neîntreruptă, tradiția performanțelor de prestigiu. În prezent — pentru o ilustrare concretă a situației — există doar 1821 de sportivi legitimați, dintre care 27 sînt maeștri emeriți, 48 maeștri ai sportului și 121 sportivi de categoria I. Extrem de puțin ! De ce, oare ?

Iată cîteva din concluziile, confirmate și cu prilejul conferinței de care aminteam.

În raport cu posibilitățile existente, numai în puține locuri se obține un randament maxim. Lipsite aproape total de sprijinul organelor sportive locale, secțiile de caiac-canoe din Satu Mare și Tg. Mureș, de exemplu, au rezultate extrem de slabe și o participare aproape simbolică la competițiile calendarului oficial al federației. La Timișoara (unde s-a cerut înființarea unui centru nautic orășenesc) secția de caiac-canoe a asociației Constructorul — cu multe perspective — nu se bucură de nici un fel de atenție. La Tulcea, abia acum a început să se organizeze, la nivelul posibilităților și al cerințelor, activitatea în acest sport, existînd chiar și cîteva proiecte îndrăznețe, cum ar fi înființarea unui club nautic județean. Rezultate sub așteptări au fost înregistrate și de Centrul nautic universitar București, deși aici nimeni nu se poate plînge de lipsa cadrelor, a fondurilor, ambarcațiunilor etc. Poate că acum, o dată cu noua orientare în munca de selecție, activitatea centrului va face acel mult dorit și pe deplin posibil salt de calitate.

Important este că toate aceste rămîneri în urmă, deficiențe mai noi sau mai vechi, n-au fost ocolite în discuțiile conferinței. A rezultat, cu acest prilej, că activiștii — obștești și salariați — care muncesc în acest domeniu în diferite județe ale țării cunosc mult mai bine ca altădată dimensiunile reale ale dezvoltării bazei de masă a caiacului și canoei, că știu ce trebuie să facă pentru folosirea integrală a posibilităților existente și — foarte îmbucurător — manifestă mult spirit de înțelegere și inițiativă. Aceasta este „cheia" principală cu care poate fi deschisă poarta viitoarelor performanțe.

Trebuie spus, totodată, că — în paralel — trebuie continuate, pe plan central, eforturile pentru rezolvarea în mai bune condiții a două din problemele care hotărăsc, în ultimă instanță, ritmul progresului în acest sport. Este vorba de ambarcațiunile de antrenament și concurs — în prezent insuficiente (din cauza capacității reduse de producție a întreprinderii de specialitate din Reghin) și de calitate slabă. Se pare că, o dată cu construirea unei noi hale, lucrurile se vor schimba mult. De asemenea, trebuie spus că fără un număr sporit de cadre calificate nu este posibil să dezvoltăm așa cum trebuie activitatea de caiac-canoe atît în centrele mai vechi, cît — mai ales — în cele noi (Medgidia) sau în orașele unde există mari posibilități de înființare a unor secții astfel specializate (Oltenița, Giurgiu, Tr. Măgurele, Bacău etc.) și de unde federația noastră primește permanent solicitări. Un sprijin prețios a primit federația de specialitate în rezolvarea acestei probleme din partea C.N.E.F.S. și, spre bucuria noastră, acum, o serie de foști sportivi de frunte, printre care maeștrii emeriți Simion Ismailciuc, Vasile Nicoară sau Igor Lipalit, trăiesc febra examenelor de antrenori.

În sfîrșit, după cum se vede, sînt speranțe ca pe lacurile și pe rîurile țării să vedem mai mulți tineri practicînd sportul caiacului și canoei. Și cu cît vor fi mai mulți, cu atît vom privi mai optimist viitoarele evoluții ale fruntașilor în întîlnirile internaționale.

Radu HUȚAN